

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Heilesen udtale, at det gør mig selvfølgelig ondt, at det radikale Parti ikke vil stemme for dette Lovforslag, et Lovforslag, som indeholder en Tanke, der nu har været til Behandling igennem mange Aar i de 3 nordiske Lande. Det gør mig saa meget desto mere ondt, som det tilsvarende Parti i Sverige og Norge er gaaet med til Forslaget. Jeg kan heller ikke se, at det er et Lovforslag, der gaar imod Kvinderne. Det er netop et Lovforslag, som giver Kvinden sin naturlige Ret. Hun vil være ligestillet med Manden paa de Omraader, hvor hun ogsaa bør være ligestillet med ham. Jeg takker derimod den ærede socialdemokratiske Ordfører (Vilhelm Rasmussen), fordi det socialdemokratiske Parti her har stillet sig paa samme Standpunkt, som det socialdemokratiske Parti i Sverige stillede sig, nemlig det, at det var saa tilfreds med Lovens Gennemførelse, at det stemte for den. Der er kun den Forskel, at i Sverige mente Socialdemokraterne, at det var naturligt, at det blev fuldt ud, som her foreslaas. Jeg maa dertil føje, at jeg turde ikke komme ud paa Landet med et Forslag i den Retning, som det ærede Medlem antydede, nemlig at Kvinden saa kunde have Fortrinet. Jeg gad vide, hvad de danske Kvinder vilde sige til, at med Hensyn til formuereelige Spørgsmaal skulde det være Kvinden, der raadede, og ikke Manden. Jeg tror, de fleste Kvinder vilde sige: Nej, det gaar ikke; naar det kun kan være een, er det naturligt, at det er Manden og ikke os. Men hvis Manden dør, er det jo Kvinden, som eo ipso træder til som født Væрге. Jeg takker det ærede Socialdemokrati for dets Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Den er jeg overordentlig glad ved.

Vilhelm Rasmussen: Den højtærede Minister paaberaaber sig saa mange Gange — man skulde tro, at een Gang var tilstrækkelig —, hvad man har gjort i Sverige. Men det kan dog ikke være bindende for os. Det forekommer mig, at det, der maa interessere os her i Danmark, er, om vi muligvis kan ordne en Vanskelighed, selv om man et Sted ikke har kunnet overvinde den. Det har den højtærede Minister altsaa ment, og jeg kan ikke komplimentere Ministeren, fordi han saa let opgiver Ævred.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Valgretsaldern falder det mig naturligvis ikke ind at paastaa, at det ærede Parti Venstre vil drage den Konsekvens; det, jeg har sagt,

er kun, at ud fra mit Synspunkt støtter det, at man forandrer Myndighedsaldern fra 25 til 21 Aar, vort Krav om at give Ungdommen Valgret med 21 Aar, og det vil Venstre faa at se, at det kan det ikke ved sin Forklaring og sin Opfattelse afkræfte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 70 Stemmer mod 4. (16 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod).

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 540 af 4. Oktober 1919 om Afholdelse af Fondsbørs.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 8950).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov vedrørende Ændring i Lovgivningen om Vands Aftledning og Afbenyttelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 8954).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 92 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.